

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक चौऱ्याण्णव

भविष्यवाणीच्या चौकटीचे प्रकटन: आर्मागेडोनकडे नेणाऱ्या त्रिविध शक्तींचे आकलन

Jeff Pippenger

2024-02-27

विल्यम मिलर यांनी लागू केलेली भविष्यसूचक चौकट ही मूर्तिपूजक रोम यानंतर पोपसत्ताक रोम अशा उजाड करणाऱ्या दोन सत्तांची रचना होती. फ्यूचर फॉर अमेरिका यांनी लागू केलेली भविष्यसूचक चौकट ही मूर्तिपूजक रोम यानंतर पोपसत्ताक रोम आणि त्यानंतर धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद अशा उजाड करणाऱ्या तीन सत्तांची रचना आहे. रोमची ही तीन प्रकटीकरणे म्हणजे अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा या उजाड करणाऱ्या त्या तीन सत्ता होत. ही चौकट मोठ्या प्रमाणावर दानिएल अध्याय अकराच्या शेवटच्या सहा वचनांच्या प्रकाशाविरुद्ध उभा राहिलेल्या प्रतिकारामुळे ओळखली गेली; हा प्रकाश शेवटच्या काळी 1989 मध्ये उघड करण्यात आला होता.

रोमच्या पहिल्या दोन प्रकटीकरणांमुळे आधुनिक रोमची प्रेषितीय रचना ओळखली जाते, जी रोमचे तिसरे आणि अंतिम प्रकटीकरण आहे. आधुनिक रोम शेवटच्या दिवसांतील अंतिम त्रिविध छळ करणाऱ्या सत्तेची संरचना दर्शविते. याच्याशी घनिष्ठ संबंध असलेला, परंतु स्पष्टपणे भिन्न असा विषय म्हणजे बाबेलची तीन प्रकटीकरणे. पहिले निम्रोदाचे बाबेल होते. दुसरे नबुखदनेस्सर आणि बेलशस्सर यांचे बाबेल होते. ही दोन्ही प्रेषितीय साक्षी एकत्र येऊन आधुनिक बाबेलची प्रेषितीय वैशिष्ट्ये ओळख करून देतात. जरी एका स्तरावर आधुनिक रोम आणि आधुनिक बाबेल ही एकच सत्ता असली, तरी बाबेलची तीन प्रकटीकरणे बाबेलच्या अंतिम पतनाची आणि पापाच्या मनुष्याच्या अहंकाराची ओळख करून देतात.

बाबेलचा पतन हा बायबलमधील भविष्यवाण्यांतील एक व्यापक आणि विशिष्ट विषय आहे; तसेच रोमच्या पोपाचा गर्विष्ठपणाही तसाच आहे. प्रकटीकरण अध्याय सतरामध्ये, सात शेवटच्या पीडा ओतणाऱ्या देवदूतांपैकी एक देवदूत बाबेलवरील न्याय विशिष्टपणे दर्शविण्यास येतो; आणि तो तिच्या पतनाचीच आणखी एक अभिव्यक्ती आहे.

आणि ज्यांच्याकडे त्या सात वाट्या होत्या अशा त्या सात देवदूतांपैकी एक आला, आणि माझ्याशी बोलून मला म्हणाला, इकडे ये; अनेक पाण्यांवर बसलेल्या त्या महान वेश्येचा न्याय मी तुला दाखवीन; जिच्याबरोबर पृथ्वीवरील राजांनी व्यभिचार केला आहे, आणि पृथ्वीवरील रहिवासी तिच्या व्यभिचाराच्या द्राक्षारसाने मदहोश झाले आहेत. मग त्याने मला आत्म्यामध्ये रानात नेले; आणि मी एका स्त्रीला तांबड्या रंगाच्या पशूवर बसलेले पाहिले; तो पशू निंदाजनक नावांनी भरलेला होता, आणि त्याला सात मस्तके व दहा शिंगे होती. प्रकटीकरण 17:1-3.

त्या स्त्रीच्या कपाळावर "MYSTERY BABYLON" असे लिहिलेले आहे; त्या स्त्रीवरील न्याय योहानास दाखविणे हे त्या देवदूताचे कार्य आहे.

आणि ती स्त्री जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या वस्त्रांनी परिधान केलेली होती, आणि सोने, मौल्यवान रत्ने व मोती यांनी अलंकृत केलेली होती; तिच्या हातात एक सुवर्णपात्र होते, जे घृणास्पद गोष्टींनी व तिच्या व्यभिचाराच्या अशुद्धतेने भरलेले होते. आणि तिच्या कपाळावर एक नाव लिहिलेले होते, गूढ, महान बाबेल, वेश्यांची व पृथ्वीवरील घृणास्पद गोष्टींची जननी. आणि मी त्या स्त्रीला संतांच्या रक्ताने व येशूच्या हुतात्म्यांच्या रक्ताने मतवाली झालेली पाहिली; आणि तिला पाहून मी मोठ्या आश्चर्याने चकित झालो. प्रकटीकरण 17:4-6.

शेवटच्या काळात पोपसत्ता ज्यांना आपल्या मते विधर्म समजते त्यांचा छळ करण्यासाठी ज्या भू-राजकीय यंत्रणेचा उपयोग करते, ती "निंदानामांनी भरलेले, सात मस्तके व दहा शिंगे असलेले तांबड्या रंगाचे पशू" असे दर्शविली आहे. ती त्या पशूवर आरूढ आहे, ही गोष्ट जशी घोड्यावर बसलेला स्वार घोड्याच्या ताब्यात असतो, तसेच ती त्या पशूवर नियंत्रण ठेवते, हे दर्शविते.

आणि जी स्त्री तू पाहिलीस, तीच ती मोठी नगरी आहे, जी पृथ्वीवरील राजांवर राज्य करते. प्रकटीकरण 17:8.

“सात मस्तके व दहा शिंगे असलेला किरमिजी रंगाचा पशू” म्हणजे आधुनिक रोम होय, आणि तो शेवटच्या दिवसांत देवाच्या विश्वासू लोकांचा छळ करीत असताना ती स्त्री ज्या भू-राजकीय संरचनेचा उपयोग करते, तिचे प्रतिनिधित्व करतो. ती स्त्री म्हणजे आधुनिक बाबेल होय, ते महान नगर, जे व्यभिचार करते आणि पृथ्वीवरील राजांवर राज्य करते. उत्पत्ती अध्याय अकरामधील बाबेल, आणि दानिएल अध्याय चार व पाचमधील बाबेल, यांद्वारे दर्शविलेल्या बाबेलच्या पहिल्या दोन प्रकटीकरणांमध्ये, शेवटच्या दिवसांतील आधुनिक बाबेलचा गर्व आणि तिचे पतन वर्णिले आहे. प्रकटीकरण अध्याय सतरामध्ये जिचा न्याय केला जातो ती स्त्री म्हणजे आधुनिक बाबेल होय, आणि ज्या पशूवर ती राज्य करते तो आधुनिक रोम होय. तिने राजांबरोबर व्यभिचार केला आहे, आणि एकत्र येऊन ते एकदेह झाले आहेत.

म्हणून पुरुष आपल्या वडिलांना आणि आपल्या आईला सोडून आपल्या पत्नीशी एकनिष्ठ राहील; आणि ते दोघे एकदेह होतील. उत्पत्ति 2:24.

ते एकच असले तरी, आधुनिक रोम व आधुनिक बाबेल यांतील काही भविष्यवाणीतील घटक देवाच्या वचनात स्वतंत्रपणे दर्शविलेले आहेत. बाबेल व बाबेलोन या दोन साक्षीदारांनी स्थापित केल्याप्रमाणे, आधुनिक बाबेलची कथा तिच्या गर्विष्ठपणाविषयी आणि तिच्या अंतिम पतनाविषयी आहे. दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांमध्ये उत्तरेचा राजा पोपसत्तेचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी वापरलेला आहे. रोमचा पोप हा सैतानाचा पृथ्वीवरील प्रतिनिधी आहे.

“जागतिक लाभ आणि मान-सन्मान सुरक्षित करण्यासाठी, मंडळीला पृथ्वीवरील मोठ्या पुरुषांची कृपा व पाठिंबा शोधण्यास प्रवृत्त करण्यात आले; आणि अशा रीतीने ख्रिस्ताला नाकारून, तिला सैतानाच्या प्रतिनिधीस—रोमच्या बिशपस—निष्ठा अर्पण करण्यास प्रवृत्त करण्यात आले.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 50.

सैतानाला देव व्हावयाचे होते, आणि त्याची इच्छा देवाची राजकीय व धार्मिक सिंहासने हस्तगत करण्याची होती.

हे लुसिफर, प्रभातपुत्रा, तू स्वर्गातून कसा कोसळलास! राष्ट्रांना दुर्बल करणारा तू भूमीवर कसा पाडला गेलास! कारण तू आपल्या अंतःकरणात म्हटले होते, मी स्वर्गात चढेन, मी माझे सिंहासन देवाच्या तारकांपेक्षा वर उंचावीन; मी सभेच्या पर्वतावर, उत्तर दिशेच्या टोकांवर बसून राहीन; मी मेघांच्या उंचीहून वर चढेन; मी परात्परासारखा होईन. यशया 14:12-14.

सैतानाने आपले सिंहासन उंच करण्याची इच्छा धरली (“सिंहासन” हे राजकीय राज्यकारभाराचे प्रतीक आहे), “देवाच्या तारकांपेक्षा वर.” देवाच्या तारका म्हणजे देवदूत होत, आणि त्या देवाच्या शासनयंत्रणेचे प्रतिनिधित्व करतात. सैतानाने “उत्तर दिशेच्या पार्श्वभागी असलेल्या सभेच्या पर्वतावर” “देखील” बसण्याची इच्छा धरली. ती सभा म्हणजे मंडळी होय, आणि ती यरुशलेम येथे आहे, जे उत्तर दिशेच्या पार्श्वभागी आहे. “उत्तर दिशेच्या पार्श्वभागी” सिंहासनावर बसणे म्हणजे उत्तराचा राजा असणे होय. ख्रिस्त हा उत्तराचा खरा राजा आहे, जो देवाच्या शासनावरही राजा आहे. सैतानाने “परात्परासारखा होण्याची” इच्छा धरली.

कोरहाच्या पुत्रांसाठी गीत व स्तोत्र. परमेश्वर महान आहे, आणि आपल्या देवाच्या नगरीत, त्याच्या पवित्र पर्वतावर, तो अत्यंत स्तुतीयोग्य आहे. रमणीय स्थितीमुळे, संपूर्ण पृथ्वीचा आनंद असलेला सियोन पर्वत, उत्तरेकडील बाजूस, त्या महान राजाची नगरी आहे. देव तिच्या राजवाड्यांत आश्रयस्थान म्हणून ओळखला जातो. स्तोत्र ४८:१-३.

सैतानाचा पृथ्वीवरील प्रतिनिधी म्हणजे रोमचा बिशप (पोप) होय. दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांमध्ये रोमच्या पोपाचा अंतिम उदय आणि पतन चित्रित केले आहे, आणि तेथे पोपाला उत्तर दिशेचा राजा म्हणून दर्शविले आहे. तो कॅथोलिक चर्चचा प्रमुख आहे, आणि “कॅथोलिक” या शब्दाचा अर्थ सार्वत्रिक असा होतो. ख्रिस्ताच्या दोन सिंहासनांची (राजकीय आणि धार्मिक) बनावट नक्कल करण्यासाठी, सैतानाने शेवटच्या दिवसांत

ख्रिस्ताचे व्यक्तिरूप धारण करण्यास आरंभ केल्यावर त्याच्याकडे जगभर व्यापणारी धार्मिक व्यवस्था असावी या हेतूने कॅथोलिक चर्चची निर्मिती केली.

“पगानमत आणि ख्रिस्ती धर्म यांच्यातील या तडजोडीचा परिणाम म्हणजे भविष्यवाणीत देवाचा विरोध करणारा आणि स्वतःला देवापेक्षा उंचावणारा असे भाकीत केलेला ‘पापाचा मनुष्य’ याचा उदय होणे होय. खोल्या धर्माची ती विराट व्यवस्था ही सैतानाच्या सामर्थ्याची एक उत्कृष्ट कलाकृती आहे—पृथ्वीवर आपल्या इच्छेनुसार राज्य करण्यासाठी स्वतःला सिंहासनावर बसविण्याच्या त्याच्या प्रयत्नांचे एक स्मारक.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 50.

सैतानाने एक जागतिक धार्मिक व्यवस्था आणि एक जागतिक राजकीय रचना उभी केली, ज्याचा उद्देश असा होता की उत्तर दिशेच्या खऱ्या राजाने ज्यांवर अधिरूढ आहे त्या अधिकाराच्या दोन सिंहासनांची बनावट प्रतिकृती निर्माण करावी. प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील ते दहा राजे, ज्यांच्यासह ती वेश्या व्यभिचार करते आणि अखेरच्या दिवसांत ज्यांच्यावर राज्य करते, ते सात मस्तके आणि दहा शिंगे असलेल्या त्या पशूचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांच्यावर त्या स्त्रीचे राज्य आहे जिच्या कपाळावर BABYLON असे लिहिलेले आहे. सतराव्या अध्यायात ते दहा राजे “त्या वेश्येचा द्वेष करतील, आणि तिला उजाड व नग्न करतील, आणि तिचे मांस खातील, आणि तिला अग्नीने जाळतील.” अशा प्रकारे तिचा न्यायचित्रण केलेले आहे. बाबेलची तीन प्रकट रूपे बाबेलच्या अंतिम पतनाची ओळख करून देतात. रोमची तीन प्रकट रूपे ती ज्या राजकीय रचनेवर राज्य करते तिची ओळख करून देतात.

प्रकटीकरणाच्या चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांचे संदेश आधुनिक बाबेलोनच्या अंतिम पतनाविषयी आहेत; तसेच दानियेलाच्या अकराव्या अध्यायातील चव्वेचाळीस व पंचेचाळीस या वचनांमध्येही तेच दर्शविले आहे. तिच्या अंतिम पतनाचा उल्लेख प्रकटीकरणाच्या सतराव्या अध्यायात करण्यात आला आहे; परंतु तो अठराव्या अध्यायात अधिक विशिष्टपणे विस्ताराने वर्णन केला आहे. दानियेल अकराव्या अध्यायात आधुनिक बाबेलोनच्या अंतिम पतनाचे चित्रण, चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांच्या दृष्टांतासह, तसेच सतरावा व अठरावा अध्याय यांतील त्या अंतिम पतनाच्या वर्णनासह, ओळीवर ओळ अशा रीतीने एकत्र आणले पाहिजे. दानियेल अकराव्या अध्यायात, आधुनिक बाबेलोनचे अंतिम पतन तिला कोणतीही मदत न मिळाल्याने घडते असे दर्शविले आहे.

आणि तो समुद्रांच्या मध्ये असलेल्या वैभवशाली पवित्र पर्वतावर आपल्या राजवाड्याचे तंबू उभारील; तरीसुद्धा त्याचा अंत होईल, आणि त्याला कोणीही मदत करणार नाही. दानियेल 11:45.

पुढील वचनात मिखाएल उभा राहतो आणि मानवी परीक्षाकाल समाप्त होतो. त्या वचनाची सुरुवात, “आणि त्या समयी,” असे सांगून होते. आधुनिक बाबेल कोसळते तेव्हा मानवी परीक्षाकाल समाप्त होतो, आणि ती एकटीच मरते. तिसरा देवदूत परीक्षाकालाच्या समाप्तीची ओळख करून देतो, कारण तो हे दर्शवितो की जग दोन वर्गांच्या लोकांमध्ये विभागले गेले आहे—जे पशूची खूण धारण करतात आणि जे देवाचा शिक्का धारण करतात. त्या समयी, आधुनिक बाबेलवर आणि तिच्या अधिकाराची खूण स्वीकारलेल्यांवर देवाचा क्रोध ओतला जातो.

आणि तिसरा देवदूत त्यांच्या मागोमाग आला व मोठ्या आवाजाने म्हणाला, जर कोणी त्या पशूची आणि त्याच्या प्रतिमेची उपासना करील, आणि आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातावर त्याची छाप घेईल, तर तोही देवाच्या क्रोधरूपी द्राक्षारस पिईल, जो त्याच्या रोषाच्या पात्रात कोणतीही भेसळ न करता ओतलेला आहे; आणि पवित्र देवदूतांच्या सान्निध्यात व कोकऱ्याच्या सान्निध्यात त्याला अग्नी व गंधकाने यातना दिल्या जातील. आणि त्यांच्या यातनांचा धूर युगानुयुगे वर चढत राहील; आणि जे त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतात, आणि जो कोणी त्याच्या नावाची छाप घेतो, त्यांना रात्रंदिवस विश्रांती नाही. येथे संतांचा धीर आहे; येथे ते आहेत जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि येशूवरील विश्वास धरून ठेवतात. प्रकटीकरण 14:9-12.

प्रकटीकरण अध्याय अठरात, महान वेश्येचा न्याय हा क्रमशः उलगडणारा न्याय म्हणून दर्शविला आहे, जो लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होतो, जेव्हा दुसरा आवाज देवाच्या इतर कळपाला बाबेलमधून बाहेर बोलावतो. एकविसाव्या वचनापर्यंत, कृपाकालाचा समाप्तिबिंदू चिन्हांकित केला जातो; अशा रीतीने, संयुक्त संस्थानांतील लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यापासून मिखाएल उभा राहण्यातच काळ हा असा कालखंड ठरतो

की ज्यामध्ये आधुनिक बाबेलचा न्याय, महान छळाच्या काळात, घडवून आणला जातो.

आणि एका बलवान देवदूताने मोठ्या जात्यासारखा एक दगड उचलून समुद्रात फेकला व म्हणाला, “अशाच हिंस्रतेने ते महान नगर बाबेल खाली पाडले जाईल, आणि ते पुन्हा कधीही आढळणार नाही. आणि वीणावादकांचा, गायकांचा, बासरीवादकांचा आणि तुतारी वाजविणाऱ्यांचा आवाज तुझ्यात पुन्हा कधीही ऐकू येणार नाही; आणि कोणत्याही कलेचा कोणताही कारागीर तुझ्यात पुन्हा कधीही आढळणार नाही; आणि जात्याचा आवाज तुझ्यात पुन्हा कधीही ऐकू येणार नाही; आणि दिव्याचा प्रकाश तुझ्यात पुन्हा कधीही चमकणार नाही; आणि वराचा व वधूचा आवाज तुझ्यात पुन्हा कधीही ऐकू येणार नाही; कारण तुझे व्यापारी पृथ्वीवरील मोठे लोक होते; कारण तुझ्या जादूटोण्यांनी सर्व राष्ट्रे फसविली गेली. आणि तिच्यात संदेष्ट्यांचे, पवित्र जनांचे, आणि पृथ्वीवर ठार मारण्यात आलेल्या सर्वांचे रक्त आढळले.” प्रकटीकरण 18:21-24.

दगड खाली फेकणे, वादक व कामगार यांचे मौन पाडणे, दिवा विझविणे, तसेच वधू आणि वर यांच्या आवाजांचे मौन पाडणे—हे सर्व जुना करारातील असे अभिव्यक्तीप्रयोग आहेत, जे कृपाकालाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतात.

जेव्हा दानिएल अध्याय अकरा हा प्रकटीकरण अध्याय तेरा व चौदा यांवर भविष्यवाणीनुसार लावला जातो, आणि नंतर हे दोन उतारे प्रकटीकरणाच्या अध्याय सतरा व अठरा यांवर लावले जातात, तेव्हा आपल्याला भविष्यवाणीच्या तीन रेषा आढळतात, ज्या इतर सत्यांबरोबरच आधुनिक बाबेलच्या अंतिम पतनाचे प्रतिनिधित्व करतात. या तीनपैकी प्रत्येक रेषा त्या त्रिविध शक्तींपैकी एकाचे प्रतिनिधित्व करते, ज्या जगाला आर्मगेदोनकडे नेतात. दानिएल अध्याय अकरा श्वापदाची (पोपसत्ता) ओळख करून देतो. प्रकटीकरण अध्याय तेरा व चौदा हाच इतिहास मांडतात, परंतु खोल्या संदेष्ट्याच्या (संयुक्त राज्ये) दृष्टीकोनातून. प्रकटीकरण अध्याय सतरा व अठरा हाच भविष्यवाणीचा प्रवाह ओळख करून देतात, परंतु तेथे दर्शविलेला इतिहास अजगरावर (संयुक्त राष्ट्रसंघ) केंद्रित आहे.

त्या तीनही रेषांपैकी प्रत्येकाची सुरुवात 1798 मध्ये, अंतकाळाच्या वेळी, होते. दानिएल अध्याय अकराच्या चाळीसाव्या वचनाची सुरुवात, “आणि अंतकाळाच्या वेळी,” या शब्दांनी होते. त्या वचनाच्या आरंभीचा “अंतकाळ” हा 1798 आहे; आणि जेव्हा ते वचन 1989 मध्ये पूर्ण झाले, तेव्हाही तो “अंतकाळ” होता; कारण एखाद्या महत्त्वाच्या तथ्यावर आपली सही ठेवावयाची असल्यास येशू शेवटाचे चित्रण आरंभीद्वारे करतो. सिस्टर व्हाइट आम्हांस कळवितात की प्रकटीकरण अध्याय तेरावाही 1798 मध्येच सुरू होतो.

“आणि जेव्हा पोपसत्ता, तिच्या सामर्थ्यापासून वंचित होऊन, छळ थांबविण्यास भाग पाडली गेली, तेव्हा योहानाने अजगराचा आवाज प्रतिध्वनित करण्यासाठी आणि त्याच क्रूर व निंदाजनक कार्याला पुढे नेण्यासाठी वर येणारी एक नवी सत्ता पाहिली. देवाच्या मंडळीविरुद्ध आणि देवाच्या नियमाविरुद्ध युद्ध करणाऱ्या शेवटच्या या सत्तेचे प्रतीक कोकरूसारखी शिंगे असलेल्या एका पशूद्वारे दर्शविण्यात आले होते.” Signs of the Times, November 1, 1899.

दानियेल अकराव्या अध्यायातील चाळीसाव्या वचनात १७९८ मध्ये सुरू होणारी भविष्यवाणीची रेषा, मिखाएल उभा राहतो तेव्हा मानवी कृपाकाल संपेपर्यंत चालू राहते. १७९८ मध्ये सुरू होणारी ती भविष्यवाणीची रेषा—“जेव्हा पोपसत्ता, आपल्या सामर्थ्यापासून वंचित होऊन, छळ थांबविण्यास बाध्य झाली,”—ती पोपसत्तेच्या अधिकाराच्या “खुणेचा” स्वीकार केलेल्यांवर देवाचा क्रोध ओतला जाईपर्यंत समाप्त होत नाही. प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायात, जेव्हा देवदूत योहानाला पोपसत्तेच्या वेश्येवरील न्याय दाखविण्यास येतो, तेव्हा योहानाला “अरण्याच्या” अगदी शेवटापर्यंत नेले जाते, जे ५३८ ते १७९८ या वर्षांच्या इतिहासाचे प्रतीक आहे. आत्मिक दृष्ट्या १७९८ मध्ये स्थापित केलेला योहान, आधुनिक बाबेलवरील न्यायाची नोंद करतो; हा न्याय प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दुसऱ्या आवाजापासून सुरू होतो, जो जाहीर करतो की पोपसत्तेने आपल्या कृपाकालाचा प्याला भरून काढला आहे, आणि मग जात्याचा दगड समुद्रात फेकला जाईपर्यंत तिचा न्याय पुढे चालू राहतो.

ओळीवर ओळीप्रमाणे, या तीन ओळी आधुनिक बाबेलच्या अंतिम पतनाची ओळख करून देतात; तिने आधुनिक रोमच्या राजांबरोबर व्यभिचार केला आहे. दानियेल अकरावा अध्याय पोपसत्तेचा साक्षी आहे, जी उत्तरेकडील राजा

म्हणून दर्शविली आहे. प्रकटीकरण तेरावा आणि चौदावा अध्याय खोट्या संदेष्ट्याचा साक्षी आहेत, आणि सतरावा व अठरावा अध्याय अजगराच्या (दहा राजांच्या) भूमिकेचे साक्षी आहेत. फ्यूचर फॉर अमेरिका यांनी वापरलेली भविष्यवाणीची चौकट त्या तीन सत्तांवर आधारित आहे, ज्या जगाला आर्मागॅडोनकडे नेतात.

बाबेल आणि बाबेलोनचे दोन साक्षीदार आधुनिक बाबेलोनची भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्ये ओळखून देतात. हे दोन साक्षीदार त्या पोपसत्ताधारी नेत्याच्या गर्विष्ठपणाविषयी बोलतात, जो स्वतःला ख्रिस्ती असल्याचे घोषित करतो, देवाच्या मंदिरात स्वतःचे आसन स्थापित करतो, आणि स्वतःलाच देव असल्याचे जाहीर करतो. हे दोन साक्षीदार त्याच्या अंतिम पतनालाही ओळखून देतात. बाबेलोनच्या तीन प्रकटीकरणांत दर्शविल्याप्रमाणे पोपचे आत्मोन्नयन आणि त्याचे अंतिम पतन हाच भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या दर्शनाचा आधार स्थापित करतो.

आणि त्या काळांत दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध पुष्कळजण उठून उभे राहतील; तसेच तुझ्या लोकांतील लुटारू दृष्टांत स्थापन करण्यासाठी स्वतःस उंचावतील; परंतु ते पडतील. दानियेल 11:14.

पुढील लेखात आपण बाबेलच्या तीन प्रगटीकरणांचा विचार पुढे चालू ठेवू.

आणि मी स्वर्गातून दुसरा एक आवाज ऐकला, तो म्हणत होता, “हे माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होणार नाही, आणि तिच्या पीडांपैकी काही तुमच्यावर येणार नाही. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण ठेवली आहे. तिने तुम्हांला जसे प्रतिफल दिले तसेच तिला द्या, आणि तिच्या कर्मांप्रमाणे तिला दुष्पट द्या; तिने ज्या प्याल्यात भरले आहे त्यात तिलाच दुष्पट भरून द्या. तिने जितके स्वतःचे गौरव केले आणि विलासाने जीवन व्यतीत केले, तितकीच तिला यातना आणि शोक द्या; कारण ती आपल्या मनात म्हणते, ‘मी राणीप्रमाणे बसले आहे, मी विधवा नाही, आणि मी कधीच शोक पाहणार नाही.’ म्हणून तिच्या पीडा एकाच दिवशी येतील—मृत्यू, शोक, आणि दुष्काळ; आणि ती अग्नीने पूर्णपणे भस्म केली जाईल; कारण तिचा न्याय करणारा प्रभु देव समर्थ आहे.” प्रकटीकरण 18:4-8.